

„Norėčiau, kad tavo širdis plaktų amžinai“

Susitikimas su šeimynomis Utenoje

Susitikimo aplinka

Kovo 30 d. SOTO socialinė darbuotoja Nijolė Giknienė ir psichologas Andrius Atas susitiko su šeimynomis Utenos m. savivaldybėje. Dalyvavo 7 globėjai (taip vadinami šeimynos dalyviai) iš 5 Utenos miesto ir rajono šeimynų. Aptarėme problemas ir pasidalinome džiaugsmiais, kurie atspindi visą globos žavesį.

Rūpesčiai

Globėjai kalbėjo, kad šeimynos nepakankamai finansuojamos. Į šeimynas patenka labai sužeisti vaikai, globėjas turi maksimaliai įsitraukti, bet šalia to turi galvoti, kaip išgyventi, kaip užsidirbti papildomų pajamų.

Šeimynoje pagal teisės aktus turi būti ne mažiau 6 vaikų, nėra atsižvelgiama į vaikų neįgalumą. Globėjų tvirtinimu, turėtų būti diferenciacija.

Pagal esamą finansavimo modelį šeimynos dalyviui nenumatytos atostogos!

Su neįtikėtino pobūdžio sunkumais susiduria vieniši šeimynos dalyviai. Važiuodamas atostogauti vienišas globėjas teisiškai negali palikti globotinių artimiesiems, turėtų vaikus vežti į globos namus. Savus vaikus paliktų artimiesiems. Globėjos dukra tuokiasi užsienyje, globėja norėtų ten nuvykti, o suaugęs ir su globėja kartu gyvenantis ir padedantis globotinius auginti globėjos sūnus nėra pripažįstamas šeimynos dalyviu. „*Ką daryti?*“ – klausia moteris.

Globėjai tvirtino, kad globėjas paliekamas pats sau. Nėra didesnės antireklamos globai. Globėjai norėtų gyventi oriai. Globėjas: „*Vaikai kaip knygos. Vienos siužetą gali numatyti iš įvado. O kitą – skaitai kasdien po puslapį ir nežinai, kas bus rytoj. Mokaisi visą gyvenimą*“.

Globos žavesys...

Dešimties metų mergaitė stabdė pakeleivingas mašinas. Nuo to ir prasidėjo globa. Dabar jai 26 metai, turi du vaikus ir vyrą, sako: „*Dabar matau, kokia padykusi tada buvau*“.

Globotiniai po eglute padėjo papuoštą degtukų dėžutę globėjai su užrašu: „*Mūsų širdys dega karštesne liepsna, nei šie degtukai*“.

Per globėjos gimtadienį vaikai parašė po laišką. Sąlyga – skaityti po vieną per dieną. „*Verčiau kasdien 10 dienų*“, – sako sujaudinta globėja.

Vakare vaikai sustoja į eilę palaiminimo ir pabučiavimo prieš naktį...

Globotinės laiškas

„*Labas mam, žinau, tai – kvaila... Bet žodžiais to negaliu pasakyti... Akis užpiltų ašaros, o gerklėj būtų akmuo... Todėl neišeitų pasakyti. Taigi, norėčiau, kad būtų galimybė, jog Tu gyventum, kad Tavo širdis plaktų amžinai. Tu esi man visas pasaulis. Be Tavęs aš niekas... <...> Mam, labai tave myliu... nereikia man nieko, jokios biologinės šeimos. Jie man nerūpi. Džiaugiuosi, kad gyvenimas davė šansą pažinti B. ... Džiaugiuosi, kad turiu Tave, Tu mane užauginai, užauginai man sparnus, suteikei gyvenimą. Ačiū, kad esi mano mama... Atrodo, viskas. Labai Tave myliu!*“.